

Vi mennesker har samvittighed. Dømmekraft. Følelsen af at gøre godt eller gøre ondt. Situationer i løbet af dagen, hvor man sårer nogen eller hjælper nogen.

Naturlig følelse.

Hvordan gør vi godt igen? Hvis vi har forbrudt os. Hjælper det f.eks. at sige "Undskyld".

Eller bliver det gjorte gjort op i en form for regnskab? En karma-konto.

Hvornår er vi rene? Helt uden forbehold – uskyldige.

Kan man sone ved at angre. Vil Gud belønne en, der bekender sin skyld, i stedet for at benægte den.

Den vigtigste retningslinje er vores samvittighed. Hvis vi ikke mærker forskel på at gøre det gode over for at gøre det dårlige, er vi ilde stedt – hævder jeg.

Alle øjeblikke er gerningsøjeblikke – i hvert eneste minut kan vi mennesker gøre os skyldige i noget over for et medmenneske. Det kan være små forseelser eller fatale forseelser.

Vi kan ikke redde hele verden og vil i løbet af en dag slække lidt på moral og kompas. Vi kan ikke i hvert eneste øjeblik leve op til begrebet om at være "et ordentligt menneske". - Men vi kan forsøge.

Hvis ikke vi er drevet af at ville verden noget godt, gøre det til et bedre sted at være, hvorfor så stå op om morgenen?

Kommer vores syndsbevidsthed fra Adam og Eva? Hvem har bragt synden ind i verden og hvordan ville verden se ud, hvis den ikke var her. Er vi født til at mislykkes indimellem.

Fordi vi bliver stærkere af modgang?

Hvordan kan vi bløde den hårde facade op, så vi åbner os for livet, så energien igen strømmer frit igennem os? Når vi ikke længere skal forsvare os eller bekrige nogen.

Alt er Kærlighed. Ikke bare fordi vi tror på Gud og det, der står skrevet. Vi er nok nødt til at tro, at den grundlæggende kraft er kærlig, for at finde mening og berettigelse.

Hvad gør du selv for at være et godt menneske?

Har du følt skyld over noget i dag?

Tror du på, man kan undskylde eller angre uden at konfrontere den forurettede? At man kan gøre sit eget arbejde for at udbedre, også hvis det foregår i det skjulte. Det tror jeg.

Vi kan sende vibrationer ud, kraft, energi, "kald det hvad du vil". Der møder andres bud eller bidrag. Vi kan udtale en appel til universet, som en slags tavs bøn, ja end uden at have sagt et eneste ord. Drømme, forhåbninger er bygget på sådanne indre stemmer. Og Gud vil jo kende os og lytte.

Vi skal tale om, hvordan vi takler det at stå i gæld til nogen. Hvor meget kan vi bære. Tilgivelsen – er den fuldstændig frisættende? Og en absolut størrelse?

Vi skal tale om, hvordan vi takler det at stå i gæld til nogen. Hvor meget kan vi bære.

Tilgivelsen – er den fuldstændig frisættende? Og en absolut størrelse?